

¹Ein gülden Kleinod Davids, vorzusingen, daß er nicht umkäme, da er vor Saul floh in die Höhle. Sei mir gnädig, Gott, sei mir gnädig! denn auf dich traut meine Seele, und unter dem Schatten deiner Flügel habe ich Zuflucht, bis daß das Unglück vorübergehe.²Ich rufe zu Gott, dem Allerhöchsten, zu Gott, der meines Jammers ein Ende macht.³Er sendet vom Himmel und hilft mir von der Schmähung des, der wider mich schnaubt. (Sela.) Gott sendet seine Güte und Treue.⁴Ich liege mit meiner Seele unter den Löwen; die Menschenkinder sind Flammen, ihre Zähne sind Spieße und Pfeile und ihre Zungen scharfe Schwerter.⁵Erhebe dich, Gott, über den Himmel, und deine Ehre über alle Welt.⁶Sie stellen meinem Gang Netze und drücken meine Seele nieder; sie graben vor mir eine Grube, und fallen selbst hinein. (Sela.)⁷Mein Herz ist bereit, Gott, mein Herz ist bereit, daß ich singe und lobe.⁸Wache auf, meine Ehre, wache auf, Psalter und Harfe! Mit der Frühe will ich aufwachen.⁹HERR, ich will dir danken unter den Völkern; ich will dir lobsingeln unter den Leuten.¹⁰Denn deine Güte ist, soweit der Himmel ist, und deine Wahrheit, soweit die Wolken gehen.¹¹Erhebe dich, Gott, über den Himmel, und deine Ehre über alle Welt.

لِإِمَامِ الْمُغَنِّيْنَ. عَلَى لَا تُهْلِكَ. مُدَهَّتَةً لِدَاوُدَ
عِنْدَمَا هَرَبَ مِنْ قُدَّامِ سَاوُلَ فِي الْمَعَارَةِ.
¹ارْحَمْنِي، يَا إِلَهُ، ارْحَمْنِي، لِأَنَّهُ بِكَ اخْتَمَتَ نَفْسِي
وَبَطَلُ جَنَاحَيْكَ أَحْتَمِي إِلَى أَنْ تَعْبُرَ الْمَصَائِبَ.²أَصْرُخُ
إِلَى إِلَهِ الْعَلِيِّ، إِلَى إِلَهِ الْمُخَامِي عَنِّي.³يُرْسِلُ مِنَ
السَّمَاءِ وَيُخَلِّصُنِي، غَيْرَ الَّذِي يَبْتَهَمُنِي. سِيْلَا.⁴يُرْسِلُ
إِلَهُ رَحْمَتِهِ وَخَفَّتْ نَفْسِي بَيْنَ الْأَشْبَالِ، أَصْطَجِعُ بَيْنَ
الْمُتَقِدِّينَ بَنِي آدَمَ. أَسْتَأْنِثُهُمْ أَسِنَّةً وَسِهَامًا وَلِسَانَهُمْ
سَيْفًا مَاضٍ.⁵ارْتَفِعْ، اللَّهُمَّ، عَلَى السَّمَاوَاتِ، لِيَرْتَفِعَ عَلَى
كُلِّ الْأَرْضِ مَجْدُكَ.⁶هَيَّاوَا سَبْكَةً لِحَطَوَاتِي، انْحَثْ
نَفْسِي. حَقَرُوا قُدَّامِي خُفْرَةً، سَقَطُوا فِي وَسْطِهَا.
سِيْلَا.
⁷تَابِثٌ قَلْبِي، يَا إِلَهُ، تَابِثٌ قَلْبِي. أُغْنِي وَأُرْتِمُ.⁸اسْتَقِيطْ،
يَا مَجْدِي، اسْتَقِيطْ، يَا رَبَّابُ وَيَا غُوْدُ، أَنَا اسْتَقِيطُ
سَخِرًا.⁹أَحْمَدُكَ بَيْنَ الشُّعُوبِ، يَا رَبُّ، أُرْتِمُ لَكَ بَيْنَ
الْأُمَمِ. لِأَنَّ رَحْمَتَكَ قَدْ عَظُمَتْ إِلَى السَّمَاوَاتِ وَإِلَى
الْعَمَامِ خَلْقِكَ.¹¹ارْتَفِعْ، اللَّهُمَّ، عَلَى السَّمَاوَاتِ، لِيَرْتَفِعَ
عَلَى كُلِّ الْأَرْضِ مَجْدُكَ.